

krævede adgang til medvirken ved selvangivelsen under overtagelse af det hermed forbundne ansvar. De foreslåede regler — der er udførligt omtalt og begrundet i de særlige bemærkninger til § 118 — går kort udtrykt ud på, at der gives enhver gift kvinde, der skal sambeskattes med sin mand, ret til at indgive sin egen selvstændige selvangivelse, når hun fremsætter ønske herom. Denne ret tilkommer hustruen, hvad enten hun har selverhverv eller ej. Indgiver hustruen sin egen selvangivelse, skal hver ægtefælles selvangivelse omfatte de indtægter og den formue, som den pågældende har rådigheden over i henhold til lovgivningen om ægteskabets retsvirkninger, hvad enten indtægten eller formuen hører til vedkommendes særeje eller bodel indenfor fællesformuen.

Hustruen har det fulde personlige ansvar for sin selvangivelse, jfr. §§ 118 og 153. Unnlader hun at indgive rettidig og behørig selvangivelse, indtræder de herom foreskrevne retsvirkninger, forsåvidt angår hendes indtægt og formue. En særlig lempelig regel er dog givet i § 118, stk. 9, for det tilfælde, at hustruen trods indgivet begæring unnlader at foretage rettidig selvangivelse, og manden på sædvanlig måde har selvangivet på begge vegne; hvor dette udtrykkeligt fremgår af mandens selvangivelse, behandles forholdet, som om hustruen ikke havde fremsat begæring om at indgive selvstændig selvangivelse.

Har hustruen indgivet sin egen selvangivelse, har hun efter forslaget § 130 ret til at klage over den foretagne ansættelse, og dette gælder i alle tilfælde, altså også, hvor det forhold, klagen angår, alene vedrører området for mandens selvangivelse.

Der er endvidere givet den hustru, der vil indgive sin egen selvangivelse, ret til at forlange skatten delt, således at hun får sin egen skattebillet, jfr. § 169.

For hustruer, der ikke indgiver egen selvangivelse, er der i forslaget givet en klar ansvarsbestemmelse, idet § 153, stk. 3, foreskriver straf med bøder, under skærpene omstændigheder hæfte, for den hustru, der forsætligt overfor sin mand giver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger om sine indkomst- og formueforhold til brug for ham ved hans selvangivelse eller forhandlinger med skattemyndighederne.

10. Lempelser for visse opsparingsformer.

Ved praktiseringen af den gældende regel om fradrag indenfor 600 kr. af forsikringsudgifter og pensionsbidrag har man givet bestemmelsen anvendelse på indskud i visse opsparingsordninger, der tager sigte på beskyttelse af skatteyderens alderdom eller på sikring af hans eller hans pårørendes underhold i tilfælde af hans invalideret, tab af erhverv eller død. En forudsætning herfor er det, at formålet er tilbørligt sikret gennem båndlæggelse af indskuddene. Er disse betingelser opfyldt, fritager man endvidere renter og sparepræmier for indkomstbeskatning, og de indskudte beløb med tilskrevne renter og sparepræmier for formuebeskatning, så længe midlerne er båndlagt.

Denne lempelige behandling tilsigter forslaget at opretholde, jfr. forslaget § 180, stk. 5, der i betragtning af ordningernes overordentlig varierende art henlægger afgørelsen af, om betingelserne herfor er til stede, til finansministeren, efter erklæring fra ligningsrådet.

Men herudover er der ved den nævnte bestemmelse åbnet mulighed for skattemæssige lempelser også for andre opsparingsformer. Man har herved for øje opsparing på særlige opsparingskonti, hvor indskuddene er undergivet binding i en længere periode, i almindelighed mindst 10 år. Sådanne „langtidskonti“ oprettes nu gennem spareklubber, ungdomsspareafdelinger, „egne-hjem-foreninger“ m. v. med henblik bl. a. på videreuddannelse og etablering. For at støtte sådanne bestræbelser skal der efter forslaget kunne indrømmes fradrag for indskud, i det omfang dette kan ske indenfor 600 kr.-grænsen i § 14, nr. 3, og indkomstskat skal ikke svares af indvundne renter i bindingsperioden, ligesom der ikke skal svares formueskat af det på kontoen indestående i denne periode.

Fritagelserne gælder for beløb på ikke over 600 kr. årlig. Også for disse opsparingsordninger, er det foreslået, at finansministeren efter erklæring fra ligningsrådet afgør, om betingelserne for at indrømme de nævnte skattemæssige lempelser er til stede.